

BRUXELLES-CAPITALE

**ASSEMBLEE REUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE
COMMUNE**

SESSION ORDINAIRE 2009

8 OCTOBRE 2009

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**relative à l'organisation
du transport médico-sanitaire**

(déposée par Mmes Françoise SCHEPMANS (F) et
Caroline PERSOONS (F))

Développements

GENERALITES

Alors qu'elle est susceptible de concerner l'ensemble de la population, la matière du transport médico-sanitaire ne fait l'objet d'aucune disposition législative en Région bruxelloise, si l'on excepte les transports visés par la loi du 8 juillet 1964 relative à l'aide médicale urgente.

C'est la Région wallonne qui a été la première à organiser le transport médico-sanitaire par le décret du 29 avril 2004 après que des études ont démontré les dispositions importantes dans ce secteur d'activités, tant au niveau de la sécurité qu'au niveau des tarifs.

Le secteur du transport médico-sanitaire apparaît très diversifié au niveau des entreprises et au niveau des prestations effectuées. Il est dès lors important et urgent de légiférer en la matière en vue de rencontrer les objectifs suivants. D'abord, il convient d'organiser le secteur sur la base d'un agrément des entreprises destiné à garantir la

BRUSSEL-HOOFDSTAD

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

GEWONE ZITTING 2009

8 OKTOBER 2009

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**betreffende de organisatie
van het ziekenvervoer**

(ingediend door mevrouw Françoise SCHEPMANS (F)
en mevrouw Caroline PERSOONS (F))

Toelichting

ALGEMEEN

Hoewel het van belang kan zijn voor de hele bevolking, bestaat er voor het ziekenvervoer geen enkele wetsbepaling in het Brussels Gewest, met uitzondering van het vervoer bedoeld in de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening.

Het Waals Gewest heeft als eerst het medisch-sanitair vervoer georganiseerd via het decreet van 29 april 2004 nadat uit onderzoek gebleken was dat er belangrijke maatregelen genomen dienden te worden in deze activiteiten-sector, zowel op het vlak van de veiligheid als op het vlak van de tarifiering.

De sector van het ziekenvervoer lijkt zeer divers zowel wat de bedrijven als wat de uitgevoerde prestaties betreft. Het is dan ook belangrijk om terzake dringend wetgevend op te treden en de volgende doelstellingen na te streven. Eerst en vooral moet de sector georganiseerd worden op basis van een erkenning van de bedrijven om de kwaliteit

qualité des services et des infrastructures. Le contrôle de la qualité des prestations constitue également un objectif prioritaire dans la mesure où il permet d'assurer la protection des patients.

Au premier rang des préoccupations relatives à ce second objectif apparaît la formation obligatoire des ambulanciers et le niveau de compétences des personnes intervenant dans le transport médico-sanitaire.

Selon les cas, un médecin, un infirmier ou un ambulancier doit se trouver au chevet du patient. A la qualité de l'encadrement s'ajoute celle de l'équipement technique et médico-sanitaire. La protection des patients requiert aussi la fixation des prix, la transparence de ceux-ci ainsi que la disponibilité du service. Il y a également lieu de prévoir l'obligation pour les entreprises de souscrire une assurance en responsabilité civile professionnelle pour les ambulanciers.

La proposition règle aussi les principes généraux relatifs au transport au moyen d'un véhicule sanitaire léger pour des patients dont l'état de santé ne nécessite pas une surveillance médicale particulière. Cette circonstance n'empêche pas que le transport doit s'effectuer dans le respect de normes étant donné qu'il comporte néanmoins un aspect sanitaire certain.

Dans le cas où une ambulance est requise, c'est-à-dire lorsque le patient est couché et nécessite une surveillance médicale particulière, il importe d'établir une distinction entre les différents types d'ambulances, chacun d'entre eux correspondant à des normes d'équipement et à un niveau de formation du personnel spécifiques. Comme dans le décret wallon, les définitions reprises dans la proposition sont celles établies dans la norme européenne EN 1789.

Une large délégation est octroyée au Collège réuni pour fixer les modalités d'octroi de l'agrément et pour déterminer les normes auxquelles doivent satisfaire les services de transport médico-sanitaire, tant au niveau de leur personnel qu'à celui des équipements utilisés.

Aux fins d'assurer une application rigoureuse de la présente ordonnance et des arrêtés d'exécution que le gouvernement est habilité à prendre, des sanctions pénales sont prévues.

Commentaire des articles

Article 1er

S'agissant d'une matière personnalisable qui ne relève pas de la compétence exclusive de l'une ou de l'autre communauté, le législateur compétent est l'assemblée réunie de la Commission communautaire commune, visée à l'arti-

van de dienstverlening en de infrastructuur te garanderen. De controle op de kwaliteit van de prestaties is eveneens een prioritaire doelstelling omdat die het mogelijk maakt de bescherming van de patiënten te garanderen.

De hoofdbetrachting met betrekking tot die tweede doelstelling is de verplichte opleiding van de ambulanciers en de graad van bekwaamheid van de personen die actief zijn in het ziekenvervoer.

Naar gelang van de gevallen, moet een geneesheer, een verpleger of een ambulancier aan het bed van de patiënt zitten. Bij de kwaliteit van de begeleiding komt de kwaliteit van de technische en medische uitrusting. De bescherming van de patiënten vereist ook een vaststelling van de prijzen, de transparantie van die prijzen en de beschikbaarheid van de dienst. Men moet ook zorgen dat de bedrijven een beroepsverzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid voor de ambulanciers aangaan.

Het voorstel regelt ook de algemene principes betreffende het vervoer door middel van een lichte ziekenwagen voor de patiënten wier gezondheidstoestand geen bijzonder medisch toezicht vereist. Dat verhindert niet dat het vervoer moet gebeuren met naleving van normen, aangezien het toch om een zeker gezondheidsaspect gaat.

Ingeval een ambulance vereist is, te weten wanneer de patiënt ligt en bijzonder medisch toezicht nodig heeft, moet een onderscheid gemaakt worden tussen de verschillende types ambulances, waarbij elk van die ambulances moet voldoen aan uitrustingsnormen en aan een bepaald opleidingsniveau van het personeel. Zoals in het Waalse decreet, zijn de definities uit het voorstel overgenomen uit de Europese norm EN 1789.

Het Verenigd College krijgt een ruime machtiging om de voorwaarden voor de toekenning van de erkenning vast te stellen en om de normen te bepalen waaraan de diensten voor ziekenvervoer moeten beantwoorden, zowel op het vlak van hun personeel als op het vlak van de gebruikte uitrusting.

Om een strikte toepassing van deze ordonnantie en de uitvoeringsbesluiten die de regering mag uitvaardigen te garanderen, wordt eveneens voorzien in strafrechtelijke sancties.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Aangezien het om een persoonsgebonden materie gaat die niet tot de exclusieve bevoegdheid van de ene of andere Gemeenschap behoort, is de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, bedoeld in

cle 135 de la Constitution et à l'article 63 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises.

Article 2

Cet article définit les principales notions concernées par la proposition. On notera surtout la définition de l'ambulance et du véhicule sanitaire léger.

Ce dernier est donc destiné à transporter des patients assis et notamment des personnes à mobilité réduite.

Article 3

En vue de réguler l'activité du secteur en tenant compte des besoins de la patientèle, le Collège réuni limite le nombre de véhicules exploitables à des fins de transport médico-sanitaire.

Les ambulances sont classées en différents types pour lesquels le niveau d'équipement technique et sanitaire varie sur la base de la norme européenne 1789.

Article 4

Cette disposition a trait aux normes de fonctionnement des services. Le principe du transport médico-sanitaire en ambulance consiste à imposer la présence de deux ambulanciers, dont un au chevet du patient, lors de chaque transport. Lorsque l'état du patient requiert l'utilisation d'une ambulance de type B ou C, un infirmier ou un médecin doit être présent. Dans ce cas, la présence supplémentaire d'un ambulancier n'est pas exigée. Celle-ci n'est pas non plus nécessaire au chevet d'un patient en véhicule sanitaire léger. Il s'agit d'une disposition essentielle pour organiser une traçabilité efficace des activités.

Article 5

La disposition vise à consacrer dans une norme législative un principe de déontologie.

Elle prémunit les patients contre toute discrimination subjective, aussi bien dans le cadre du transport lui-même que dans la facturation des prestations.

artikel 135 van de Grondwet en in artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, de bevoegde wetgever.

Artikel 2

Dit artikel definieert de voornaamste begrippen in het voorstel. Wij wijzen vooral op de definitie van de ambulance en de lichte ziekenwagen.

Die laatste is dus bestemd om patiënten te vervoeren die zitten, alsook personen met beperkte mobiliteit.

Artikel 3

Om de activiteit van de sector te reguleren rekening houdend met de noden van de patiënten, beperkt het Verenigd College het aantal voertuigen dat ingezet kan worden voor het ziekenvervoer.

De ambulances worden volgens verschillende types gerangschikt waarvoor het niveau van technische en medische uitrusting bepaald wordt door de Europese norm 1789.

Artikel 4

De bepaling heeft betrekking op de werkingsnormen van de diensten. Het principe van het medisch sanitair vervoer per ambulance bestaat erin dat er bij ieder vervoer twee ambulanciers aanwezig moeten zijn, waarvan een bij de patiënt blijft. Wanneer de toestand van de patiënt vereist dat een ambulance van type B of C gebruikt wordt, moet er ook een verpleger of een geneesheer aanwezig zijn. In dat geval is de extra aanwezigheid van een ambulancier niet vereist. Die aanwezigheid is ook niet noodzakelijk bij een patiënt in een lichte ziekenwagen. Het is een essentiële bepaling om een efficiënte traceerbaarheid van de activiteiten te organiseren.

Artikel 5

De bepaling is bedoeld om een deontologisch principe op te nemen in een wetsbepaling.

De bepaling beschermt de patiënten tegen alle vormen van subjectieve discriminatie, zowel tijdens het vervoer zelf als in het kader van de facturatie van de prestaties.

Article 6

Cet article établit le principe de l'agrément des services et fixe la durée de celui-ci.

Eu égard aux évolutions de la technologie et des conditions d'exercice des prestations ainsi qu'à la durée normale d'utilisation des véhicules, l'octroi d'un agrément pour cinq ans constitue une période adéquate.

Afin de ne pas compromettre le début d'activité d'un nouveau service, un agrément provisoire est prévu pour une durée de six mois, délai suffisant pour l'accomplissement des formalités.

Article 7

La disposition énumère l'objet des normes d'agrément que le Collège réuni est chargé d'arrêter. Celui-ci veillera particulièrement à assurer la traçabilité du transport dont les modalités permettront de vérifier la qualité des personnes ayant effectué la prestation et l'adéquation des moyens mis en œuvre par rapport au prix demandé.

L'alinéa 2 de l'article impose aux services de transport médico-sanitaire l'obligation de souscrire une assurance couvrant la responsabilité civile professionnelle.

Article 8

Le Collège réuni est habilité à organiser les processus relatifs à l'agrément ou à son retrait. Si le Collège réuni est chargé de fixer la procédure de recours, il veillera à garantir les principes fondamentaux en matière de transparence et de protection des personnes concernées comme le droit de faire valoir ses arguments et de disposer d'un délai suffisant pour assurer sa défense.

Article 9

Cet article institue la faculté pour toute personne d'introduire une plainte au sujet de faits commis en contravention avec les dispositions de l'ordonnance. Dans un souci de respect des valeurs démocratiques, toute plainte doit faire l'objet d'un traitement dans un délai raisonnable.

Artikel 6

Dit artikel stelt het principe vast van de erkenning van de diensten en bepaalt de duur van de erkenning.

Gelet op de evolutie van de technologie en de voorwaarden voor de levering van de prestaties alsook de normale duur van het gebruik van de voertuigen, is vijf jaar een gepaste periode.

Om de start van de activiteit van een nieuwe dienst niet in gevaar te brengen, wordt een voorlopige erkenning toegekend voor zes maanden, dat is een voldoende termijn om de formaliteiten af te handelen.

Artikel 7

De bepaling geeft een opsomming van de erkenningsnormen die het Verenigd College moet vaststellen. Het Verenigd College zal in het bijzonder toezien op de traceerbaarheid van het vervoer waarvan de voorwaarden het mogelijk zullen maken om de hoedanigheid na te gaan van de personen die de prestatie geleverd hebben alsook de gepasteheid van de middelen die ingezet zijn in vergelijking met de gevraagde prijs.

Het tweede lid van het artikel verplicht de diensten voor ziekenvervoer om een beroepsverzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

Artikel 8

Het Verenigd College is gemachtigd om de procedures voor de erkenning of de intrekking ervan te organiseren. Als het Verenigd College belast wordt met de vaststelling van de procedure voor het beroep, zal het erop moeten toezien dat de fundamentele principes inzake transparantie en bescherming van de personen in kwestie, zoals het recht om zijn standpunt te laten gelden en te beschikken over een voldoende termijn om zijn verdediging te organiseren, gegarandeerd worden.

Artikel 9

Dit artikel geeft iedere persoon de mogelijkheid om een klacht in te dienen over feiten die begaan zijn in overtreding van de bepalingen van de ordonnantie. Om de democratische waarden te respecteren, moet iedere klacht binnen een redelijke termijn worden behandeld.

Article 10

La disposition est relative aux sanctions pénales dont est passible tout contrevenant aux prescriptions contenues dans l'ordonnance. Les peines prévues sont identiques à celles instaurées en Région wallonne.

Article 11

Cet article concerne le statut et les pouvoirs attribués aux agents chargés de la surveillance des services de transport médico-sanitaire. La qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, leur est octroyée.

Article 12

En vue de garantir la continuité du service et son fonctionnement normal, des mesures transitoires devront être arrêtés par le Collège réuni.

Françoise SCHEPMANS (F)
Caroline PERSOONS (F)

Artikel 10

De bepaling heeft betrekking op de strafrechtelijke sancties die iedere overtreder van de bepalingen in de ordonnantie kan oplopen. De straffen zijn identiek aan de straffen opgelegd in het Waals Gewest.

Artikel 11

Dit artikel heeft betrekking op het statuut en de bevoegdheden van de ambtenaren belast met het toezicht op de diensten voor ziekenvervoer. Zij hebben de hoedanigheid van hulpofficier van de gerechtelijke politie van de Procureur des Konings.

Artikel 12

Om de continuïteit van de dienst en de normale werking ervan te garanderen, zal het Verenigd College overgangsmaatregelen moeten vaststellen.

PROPOSITION D'ORDONNANCE**relative à l'organisation
du transport médico-sanitaire***Article 1er*

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 135 de la Constitution.

Article 2

Au sens de la présente ordonnance, on entend par :

- 1° transport médico-sanitaire : tout transport de patients par ambulance ou en véhicule sanitaire léger, à l'exception des transports visés par la loi du 8 juillet 1964 relative à l'aide médicale urgente;
- 2° patient : toute personne dont l'état de santé requiert un personnel formé pour lui donner des soins et exige un transport en ambulance;
- 3° ambulance : véhicule terrestre équipé pour le transport de patients couchés et la dispensation de soins à des patients, malades ou blessés, nécessitant une surveillance médicale particulière;
- 4° véhicule sanitaire léger : véhicule adapté pour le transport sanitaire de patients qui ne nécessitent pas une surveillance médicale particulière ni la position couchée, équipé ou non pour le transport de personnes dont l'autonomie est réduite;
- 5° service de transport médico-sanitaire : toute personne physique ou morale exerçant une activité de transport médico-sanitaire dans la Région de Bruxelles-Capitale;
- 6° ambulancier : toute personne qui pratique le transport médico-sanitaire et possède les qualifications requises.

Article 3

Le Collège réuni fixe le nombre d'ambulances agréées pour effectuer des transports médico-sanitaires dans la Région.

Les ambulances adaptées au transport médico-sanitaire ressortissent aux catégories suivantes :

- type A : ambulance adaptée pour le transport d'un patient unique (A1) ou adaptée pour le transport d'un ou plusieurs patients sur brancard ou fauteuil (A2);

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE**betreffende de organisatie
van het ziekenvervoer***Artikel 1*

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 135 van de Grondwet.

Artikel 2

In de zin van deze ordonnantie wordt verstaan onder :

- 1° medisch-sanitair vervoer : elk vervoer van patiënten per ambulance of met een lichte ziekenwagen, met uitzondering van het vervoer bedoeld bij de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening;
- 2° patiënt : persoon wiens gezondheidstoestand opgeleid personeel om zorg te verstrekken en vervoer per ambulance vereist;
- 3° ambulance : landvoertuig dat uitgerust is voor het vervoer van liggende patiënten en zorgverstrekking aan zieke of gewonde patiënten die een bijzonder medisch toezicht nodig hebben;
- 4° lichte ziekenwagen : voertuig dat aangepast is voor het vervoer van patiënten die noch bijzonder medisch toezicht behoeven noch liggend vervoerd moeten worden en dat al dan niet uitgerust is voor het vervoer van personen met een beperkt zelfzorgvermogen;
- 5° dienst voor ziekenvervoer : elke natuurlijke of rechtspersoon die ziekenvervoer organiseert in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;
- 6° ambulancier : elke persoon die instaat voor ziekenvervoer en de vereiste kwalificaties heeft.

Artikel 3

Het Verenigd College stelt het aantal erkende ambulances vast voor het ziekenvervoer in het Gewest.

De ambulances die aangepast zijn aan het ziekenvervoer vallen onder drie categorieën :

- type A : ambulance voor het vervoer van één enkele patiënt (A1) of aangepast aan het vervoer van een of meerdere patiënten op een brancard of in een stoel (A2);

- type B : ambulance routière de soins d'urgence, conçue et équipée pour le transport, les premiers soins et la surveillance du patient;
- type C : unité mobile de soins intensifs, c'est-à-dire ambulance routière conçue et équipée pour le transport, les soins intensifs et la surveillance du patient.

Article 4

Deux personnes ayant les qualifications d'ambulancier doivent être présentes lors de chaque transport de patient en ambulance.

Tout transport en ambulance nécessite la présence d'un ambulancier au chevet du patient en ambulance.

Lorsqu'un transport nécessite l'utilisation d'une ambulance de type B ou C, la présence d'un médecin et/ou d'un infirmier est requise au chevet du patient.

Dans ce cas, la présence d'un ambulancier au chevet du patient n'est pas obligatoire.

Le transport en véhicule sanitaire léger ne nécessite pas la présence d'un ambulancier au chevet du patient.

Article 5

Les services de transport médico-sanitaire doivent exercer leur tâches vis-à-vis des patients dans le respect de la notion d'égalité de traitement, à savoir, en l'absence de toute discrimination directe ou indirecte, fondée sur son statut, sur des convictions religieuses, philosophiques, un handicap ou une caractéristique physique, l'état de santé actuel ou futur, l'âge, l'état civil, le genre, l'orientation sexuelle, l'origine nationale ou ethnique, la situation familiale ou socio-économique.

Article 6

§ 1er. – Tout service de transport médico-sanitaire dont le siège social est établi dans la Région de Bruxelles-Capitale ou qui y dispose d'un lieu d'activité pour le départ des ambulances et véhicules sanitaires légers doit être agréé par le Collège réuni. L'agrément est octroyé pour une durée maximale de 5 ans aux services de transport médico-sanitaire qui respectent les normes visées à l'article 5. Un agrément provisoire est accordé, pour une durée de six mois, aux services de transport médico-sanitaire sollicitant un premier agrément et qui fournissent au préalable un plan financier démontrant qu'ils disposent des moyens nécessaires pour acquérir le matériel et engager le personnel requis.

- type B : ziekenwagen die ontworpen en uitgerust is voor het vervoer, de eerstezorgverstrekking en de bewaking van de patiënt;
- type C : mobiele intensievezorgunit : ziekenwagen die ontworpen en uitgerust is voor het vervoer, de intensievezorgverstrekking en de bewaking van de patiënt.

Artikel 4

Twee personen, die de kwalificaties van ambulancier hebben, dienen aanwezig te zijn bij elk vervoer van een patiënt in een ambulance.

Elk vervoer in een ambulance vereist de aanwezigheid van een ambulancier die bij de patiënt blijft.

Wanneer voor een vervoer het gebruik van een ambulance van type B of C vereist is, is de aanwezigheid van een dokter en/of een verpleger bij de patiënt vereist.

In dat geval is de aanwezigheid van een ambulancier bij de patiënt niet verplicht.

Het vervoer met een lichte ziekenwagen vereist niet de aanwezigheid van een ambulancier bij de patiënt.

Artikel 5

De diensten voor het ziekenvervoer moeten hun taken ten aanzien van de patiënten uitoefenen met naleving van het principe van de gelijkheid van behandeling, te weten zonder rechtstreekse of indirecte discriminatie op basis van statuut, godsdienstige of filosofische overtuiging, handicap of lichamelijke eigenschap, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, leeftijd, burgerlijke staat, gender, seksuele geaardheid, nationale of etnische oorsprong, gezinstoestand of sociaal-economische toestand.

Artikel 6

§ 1. – Elke dienst voor ziekenvervoer waarvan de bedrijfszetel gelegen is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of die er een locatie heeft voor het vertrek van ambulances of lichte ziekenwagens, moet door het Verenigd College erkend worden. De erkenning wordt voor maximum vijf jaar toegekend aan de diensten voor ziekenvervoer die de normen bedoeld in artikel 5 naleven. Een voorlopige erkenning wordt voor de duur van zes maanden toegekend aan de diensten voor ziekenvervoer die daartoe een eerste aanvraag indienen en die op voorhand een financieel plan voorleggen waaruit blijkt dat zij over de nodige middelen beschikken om het materieel aan te kopen en het vereiste personeel aan te werven.

Le Collège réuni peut retirer l'agrément ou l'agrément provisoire en cas de non-respect des normes.

Il procède au retrait urgent de l'agrément ou de l'agrément provisoire lorsqu'il constate un manquement grave aux normes susceptibles de porter préjudice à la santé ou à la sécurité des personnes transportées.

§ 2. – Tout service de transport médico-sanitaire dont le siège social n'est pas établi dans la Région de Bruxelles-Capitale ou qui n'y dispose pas d'un lieu d'activité pour le départ des ambulances et véhicules sanitaires légers doit satisfaire aux normes fixées par la présente ordonnance.

§ 3. – Le Collège réuni fixe le nombre d'ambulances agréées pour effectuer des transports médico-sanitaires dans la Région.

Article 7

Les normes d'agrément sont définies par le Collège réuni et concernent :

- 1° le tarif du transport, en considérant le coût de l'ensemble des éléments du prix de revient et le montant maximum des suppléments admissibles;
- 2° l'affichage des tarifs ainsi que les mentions devant figurer sur la facture;
- 3° les qualifications requises des ambulanciers et les équivalences à ces qualifications ainsi que la formation continuée des ambulanciers;
- 4° les modalités de contrôle de la qualité et du prix des services offerts;
- 5° l'hygiène;
- 6° la traçabilité du transport;
- 7° les modalités de collaboration avec un pharmacien;
- 8° les moyens logistiques et humains nécessaires pour garantir un transport approprié en fonction de l'état de santé du patient;
- 9° l'équipement médico-sanitaire de chaque type d'ambulance, sur la base de celui fixé par la norme EN 1789;
- 10° l'équipement technique de chaque type d'ambulance sur la base de celui fixé par la norme EN 1789;

Het Verenigd College kan de erkenning of de voorlopige erkenning in geval van niet-naleving van de normen intrekken.

Het gaat over tot de dringende intrekking van de erkenning of de voorlopige erkenning wanneer het een ernstige tekortkoming vaststelt ten opzichte van de normen welke schade kan berokkenen aan de gezondheid of de veiligheid van de vervoerde personen.

§ 2. – Elke dienst voor ziekenvervoer waarvan de bedrijfszetel niet in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen is en die in dat gebied geen locatie heeft voor het vertrek van de ambulances en lichte ziekenwagens dient te voldoen aan de normen van deze ordonnantie.

§ 3. – Het Verenigd College stelt het aantal erkende ambulances vast voor het ziekenvervoer in het Gewest.

Artikel 7

Het Verenigd College bepaalt de normen voor de erkenning en die betrekking hebben op :

- 1° het tarief van het vervoer, rekening houdend met alle elementen van de kostprijs en het maximale bedrag van de toegestane toeslagen;
- 2° het bekendmaken van de tarieven, alsmede de gegevens die op de factuur vermeld moeten staan;
- 3° de vereiste kwalificaties van de ambulanciers, de gelijkwaardige kwalificaties, alsook de continue opleiding van de ambulanciers;
- 4° de voorwaarden voor de controle op de kwaliteit en de prijs van de aangeboden diensten;
- 5° de hygiëne;
- 6° de traceerbaarheid van het vervoer;
- 7° de voorwaarden voor de samenwerking met een apotheker;
- 8° de nodige logistieke en menselijke middelen om een vervoer te waarborgen dat rekening houdt met de gezondheidstoestand van de patiënt;
- 9° de medische minimumuitrusting van elk type ambulance, waarbij de grondslag geleverd wordt door norm EN 1789;
- 10° de technische uitrusting van elk type ambulance, waarbij de grondslag geleverd wordt door norm EN 1789;

11° l'équipement minimal technique et sanitaire des véhicules sanitaires légers;

12° les caractéristiques extérieures, visuelles et sonores des ambulances et des véhicules sanitaires légers.

En vue de leur agrément, les services de transport médico-sanitaire doivent contracter pour le service et pour chaque membre de leur personnel une assurance en responsabilité civile professionnelle. L'usage d'un véhicule de location n'est autorisé que si le véhicule est immatriculé en Belgique.

Article 8

§ 1er. – Le Collège réuni fixe le règlement relatif :

1° à la procédure d'octroi de l'agrément et de l'agrément provisoire;

2° à la procédure de retrait et de retrait urgent de l'agrément ou de l'agrément provisoire;

3° aux modalités du renouvellement de l'agrément.

Ce règlement doit notamment prévoir qu'avant toute décision définitive, le service désigné par le Collège réuni établit une proposition transmise au requérant. Celui-ci dispose d'un délai suffisant pour faire valoir ses observations.

§ 2. – Un recours administratif est ouvert contre les décisions de refus ou de refus de renouvellement d'agrément, de retrait et de retrait urgent d'agrément ou d'agrément provisoire. Le Collège réuni en détermine la procédure. Le recours contre les décisions de retrait est suspensif. Le recours contre les décisions de refus de l'agrément ou de refus du renouvellement de l'agrément ainsi que de retrait urgent n'est pas suspensif.

Article 9

Toute personne peut adresser une plainte relative au non-respect de la présente ordonnance auprès du service désigné par le Collège réuni.

Dans les cinq jours ouvrables de la réception de cette plainte, le service précité en accuse réception au plaignant et en informe le service médico-sanitaire concerné dans le respect de l'anonymat du plaignant. Toute plainte doit être instruite par le service qui en informe sans délai le Collège réuni. Le cas échéant, le service formule des recommandations. Le Collège réuni fixe les autres modalités de la procédure de traitement de la plainte.

11° de technische en medische minimumuitrusting van de lichte ziekenwagens;

12° de zichtbare tekens op de buitenkant en de sirene van ambulances en lichte ziekenwagens.

Met het oog op erkenning, sluiten de diensten voor ziekenvervoer een beroepsverzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid voor de dienst en voor elk lid van zijn personeel. Het gebruik van een huurwagen is enkel toegestaan als het voertuig in België ingeschreven is.

Artikel 8

§ 1. – Het Verenigd College bepaalt het reglement met betrekking tot :

1° de procedure voor de toekenning van de erkenning of de voorlopige erkenning;

2° de procedure voor de intrekking en de dringende intrekking van de erkenning of de voorlopige erkenning;

3° de procedure voor de vernieuwing van de erkenning.

Dat reglement moet met name bepalen dat, vóór iedere definitieve beslissing, de door het Verenigd College aangewezen dienst een voorstel opstelt dat wordt bezorgd aan de aanvrager. Die beschikt over een voldoende termijn om zijn standpunt te laten gelden.

§ 2. – Er kan administratief beroep ingesteld worden tegen de beslissingen tot weigering of weigering van de verlenging van de erkenning, intrekking en dringende intrekking van de erkenning of de voorlopige erkenning. Het Verenigd College bepaalt de procedure. Het beroep tegen de beslissingen tot intrekking is opschortend. Het beroep tegen de beslissingen tot weigering van de erkenning of de weigering tot verlenging van de erkenning als ook tot dringende intrekking is niet opschortend.

Artikel 9

Eenieder kan een klacht over de niet-naleving van deze ordonnantie indienen bij de door het Verenigd College aangestelde dienst.

Binnen vijf werkdagen na de ontvangst van die klacht, bezorgt de dienst in kwestie aan de indiener van de klacht een ontvangstbewijs en brengt hij de betrokken ziekenvervoerdienst op de hoogte, met naleving van de anonimiteit van de klager. Iedere klacht moet worden opgevolgd door de dienst, die het Verenigd College onverwijld op de hoogte ervan brengt. In voorkomend geval, doet de dienst aanbevelingen. Het Verenigd College bepaalt de andere voorwaarden voor de procedure voor de behandeling van de klacht.

Article 10

Sont punis d'un emprisonnement de trois mois à deux ans et d'une amende de 1.000 à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement ceux qui exercent une activité de transport médico-sanitaire sans être titulaires d'un agrément ou d'un agrément provisoire.

Sont punis d'un emprisonnement de quinze jours à six mois et d'une amende de 100 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement ceux qui contreviennent aux autres règles établies par ou en vertu de la présente ordonnance.

Les peines précitées pourront être assorties d'une interdiction d'exploiter un service de transport médico-sanitaire pendant une période ne pouvant excéder dix ans.

Article 11

Le Collège réuni désigne le service et les agents chargés d'appliquer les dispositions de la présente ordonnance. Les agents habilités à cet effet peuvent pénétrer dans les lieux d'activités ou dans les ambulances et recevoir tout document et obtenir toute information utile dans le cadre de leur mission. Leurs constatations font l'objet de procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire. Ceux-ci sont communiqués au contrevenant dans un délai de quinze jours qui suit le jour du constat de l'infraction. Les agents désignés peuvent faire appel à la force publique. Dans l'exercice de leurs fonctions, ils sont revêtus de la qualité d'officier de police auxiliaire du procureur du Roi.

Article 12

Le Collège réuni fixe les mesures transitoires permettant aux services de transport médico-sanitaire en activité au jour de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance de poursuivre l'exercice de leurs activités jusqu'au jour où il est statué sur leur demande d'agrément.

Il fixe les dispositions transitoires relatives à la qualification et à la formation des ambulanciers en activité au jour de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance.

Françoise SCHEPMANS (F)
Caroline PERSOONS (F)

Artikel 10

Degenen die ziekenvervoer organiseren zonder erkenning of voorlopige erkenning worden gestraft met drie maanden tot twee jaar opsluiting en met een boete van 1.000 tot 10.000 euro of slechts met één van die straffen.

Degenen die de normen overtreden bepaald in of krachtens deze ordonnantie worden gestraft met vijftien dagen tot zes maanden opsluiting en met een boete van 100 tot 1.000 euro of met één van die straffen.

De voormelde straffen kunnen gepaard gaan met een verbod om een dienst voor ziekenvervoer te exploiteren, gedurende een periode van maximum tien jaar.

Artikel 11

Het Verenigd College wijst de dienst en de ambtenaren aan die zullen toezien op de naleving van de bepalingen van deze ordonnantie. Die ambtenaren mogen de locaties of de ambulances betreden. Ze mogen eisen dat alle stukken worden voorgelegd en alle nodige inlichtingen worden verschaft voor de uitvoering van hun opdracht. Zij stellen een verslag op van hun vaststellingen, dat rechtsgeldig is tot het bewijs van het tegendeel geleverd is. Een afschrift ervan wordt aan de overtreder gezonden binnen een termijn van vijftien dagen volgend op de dag van vaststelling van de overtreding. De aangewezen ambtenaren mogen een beroep doen op de openbare macht om hun taak te vervullen. Ze hebben de hoedanigheid van hulpofficier van de gerechtelijke politie van de procureur des Konings.

Artikel 12

Het Verenigd College bepaalt de overgangsmaatregelen die de diensten voor ziekenvervoer die actief zijn op de dag van de inwerkingtreding van deze ordonnantie de mogelijkheid moeten bieden om hun activiteiten voort te zetten tot op de dag dat een beslissing genomen wordt over hun aanvraag tot erkenning.

Het bepaalt de overgangsmaatregelen betreffende de bekwaamheden en de opleiding van de ambulanciers die actief zijn op de dag van de inwerkingtreding van deze ordonnantie.

